

Turányi Gábor

*Így érkezz meg, a hidon át.
Terítsen be a dombok árnya.
Tudd a józanság mámorát,
mi a vágy szomja, szomjnak vágya
s miként köszöntsön rád a másnap,
ha már melledre ült a sárkány;
hogy parancsolj a korhadásnak:
legyezzen szellő, lusta páfrány,
míg az alkonyat célba ér.
Legyél vörös, legyél fehér,
mint a napfény az arc falán –
úgyis múlttá fest át az este
az esendő tökélyt keresve,
akár a dermedt porcelán.*

Turányi Gábor: A herendi Porcelánium